

ПРОТОКОЛ

№ 657

гр. Пазарджик, 25.03.2024 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XXVIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ,
в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Мария Ненова

при участието на секретаря Стоянка Миладинова
Сложи за разглеждане докладваното от Мария Ненова Гражданско дело №
20245220100806 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

Молителката Б. М. С. не се явява, редовно призована. Представлява се
от адв. Д., редовно упълномощена да я представлява с пълномощно по делото.

Ответницата К. Г. С. се явява лично, редовно призована.

АДВ. Д.: Да се даде ход на делото.

ОТВЕТНИЦАТА /лично/: Аз съм без адвокат. Да се гледа делото днес.

СЪДЪТ счита, че не е налице процесуална пречка по хода на делото,
поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

Докладва се делото:

Производството е по чл. 12, ал. 1 във връзка с чл. 4, ал. 1 от ЗЗДН.
Постъпила е молба за защита от домашно насилие от Б. М. С., ЕГН
***** от гр. Пазарджик, ул. „*****“ против дъщеря й К. Г. С. от гр.
Пазарджик, ул. „*****“ и адрес по месторабота: „*****“, гр. Пазарджик, бул.
„*****“ с твърдения, че с ответницата живеели заедно до месец юли 2023 г.,
след което поради зачестилите разправии и скандали помежду им, викане на
полиция и писане на жалби и от двете страни, ответницата се изнесла от дома
им. За известно време молителката живеела спокойно, без ежедневно върху
нея да се осъществява психическо, а понякога и физическо насилие. На

28.01.2024 г. около 18,30 ч. ответницата дошла пред дома на молителката, поискала да влезе в къщата, за да си вземе багаж, хванала я за косата, като ѝ свалила шапката, стиснала я за дясната мишница и изкъртила входната врата с ритник. Молителката успяла да се отскубне, отишла при съседка и се обадила на телефон 112. След около 20 минути дошла патрулна кола, а 10 минути по-късно дошла и дъщеря ѝ, която отрекла да е осъществявала насилие спрямо майка си. Полицейските служители им казали да се оправят, защото били майка и дъщеря и си тръгнали. Моли да бъдат наложени мерки за закрила спрямо ответницата, както и да бъде издадена заповед за незабавна защита, тъй като се страхува за живота и здравето си.

СЪДЪТ указва на молителката, че е нейна доказателствената тежест да установи при условията на пълно и главно доказване, че ответницата е осъществила описаното в молбата за защита домашно насилие спрямо нея.

СЪДЪТ указва на ответницата, че е нейна доказателствената тежест да обори представената от молителката декларация по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН.

АДВ. Д.: Поддържам подадената молба.

ОТВЕТНИЦАТА /лично/: Не е вярно това, което твърди майка ми. Точно обратното. Аз съм подложена на психически тормоз от нея. Тя непрекъснато, когато отида в къщата, ме гони, напада ме и ме кълне. Нашите недоразумения започнаха преди година и половина-две, когато майка ми беше много зле и накарах със сестра ми да я заведем в болница, за да се лекува. От тогава е на инсулин и тя вече не е същата. Тя като ме види все едно вижда нещо страшно. Излиза вънка и казва: „Не ме, бий не ме бий“. Изнесох се на квартира. Не мога да живея в къщата, защото на втория етаж живее синът ми с приятелката си. На същия ден - 28.01.2024 г., аз отидох в къщата. Аз ходя веднъж в месеца, защото имам багаж. Тя като ме видя започна да крещи. Каза, че ще извика полиция. Отидох до Таритата, връщам се и виждам вратата отворена и имаше патрулка. Попитаха ме дали аз съм К.. Казаха, че има сигнал срещу мен. Тя пуска срещу всеки жалби. Кварталният ми носи призовката и се смее. Не е вярно, че съм я стискала. Днес е Благовец, тя ми е родител, колкото и да ме тормози. Тя гони всички. Гони и сина ми. Беше писала жалба срещу братовчед ми, срещу комшията. Нейното оръжие е да плаче и хората да мислят, че я тероризират.

Съдът докладва постъпилите материали по делото, а именно:

Писмо от РУ на МВР – Пазарджик, с което изпращат изисканата от съда Докладна записка по сигнал за скандал, подаден на 28.01.2024 около 18:30 часа от Б. М. С., ЕГН *****, ведно с ксерокопия на Информационна карта за дейността на наряда с № в 430880 и ксерокопия на Докладна записка, изготвена от Мл. инспектор И. Г. и Н. Р..

Писмо от Дирекция „Национална система 112“, Районен център 112 – Кърджали, с данни за получен сигнал на ЕЕН 112 на 28.01.2024 г. от лицето Б. М. С., с посочен телефонен номер, ведно с компакт диск, съдържащ един брой аудиозапис и един брой снимка на електронен картон на приетото повикване от посочен номер.

Писмо от ДПБ – Пазарджик, с което информират съда, че лицата Б. М. С. и К. Георгева С. не са били хоспитализирани в ДПБ – Пазарджик.

Справки за съдимост – 2 броя от Бюро съдимост при РС – Пазарджик и справки в НБД „Население“ – 2 бр., съответно за лицето Б. М. С. и за К. Георгева С..

АДВ. Д.: Да се приемат.

ОТВЕТНИЦАТА /лично/: Нямам против да се приемат. В докладната записка е описано точно това, което се случи.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА като доказателства по делото постъпилите с писмо от РУ на МВР – Пазарджик Докладна записка по сигнал за скандал, подаден на 28.01.2024 около 18:30 часа от Б. М. С., ЕГН *****, ведно с ксерокопия Информационна карта за дейността на наряда с № в 430880 и ксерокопия на Докладна записка, изготвена от Мл. инспектор И. Г. и Н. Р.; писмо от ДБП – Пазарджик, 2 броя справки за съдимост и 2 броя справки в НБД „Население“.

ПРИЕМА писмо от Дирекция „Национална система 112“, Районен център 112 – Кърджали.

ПРИЛАГА изпратения компакт диск.

СЪДЪТ по доказателствата счита, че следва да бъде изслушан полученият диск от „Национална система 112“ гр. Кърджали, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИСТЪПВА към изслушване съдържанието на получения диск от

„Национална система 112“ гр. Кърджали. Постави се компактдиска в четеца на компютъра. При отваряне на диска се установиха: един брой аудиозапис и един брой снимка на електронен картон на приетото повикване от посочен номер.

ОТВЕТНИЦАТА /лично/: Не съм съгласна с това, което майка ми е съобщила телефон 112. Тя ми съсипа живота, но ми е родител. Заклевам се, че тя ме е била. Тя непрекъснато прави някакви проблеми и кварталният каза, че не знае какво ще прави с тази жена. Тя ме мрази и го казва и пред сестра ми. Нямам против да се приеме разпечатката.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА като доказателство по делото разпечатка от ел. картон от повикването на Спешен телефон 112 на датата 28.01.2024 г.

АДВ. Д.: Водим допуснатия свидетел.

ОТВЕТНИЦАТА /лично/: Водя двама свидетели. Моля да бъдат разпитани.

АДВ. Д.: Не възразявам.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА до разпит двама свидетеля на ответницата, при режим на довеждане.

ПРИСТЪПВА КЪМ РАЗПИТ НА ДОПУСНАТИТЕ СВИДЕТЕЛИ.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

М. И. Й. – на 70 години, българка, българска гражданка, вдовица, неосъждана, без родство и служебни отношения със страните.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. Й.: Познавам страните от много години. С Б. сме съученички от I-ви до VIII-ми клас, в един квартал сме. Аз знам много случаи, защото след всеки случай когато се карат двете тя идва вкъщи и започва да плаче и трепери. Един път изкъртена врата, друг път възглавниците й късали и хвърляли. Една вечер дойде трепереше и плачеше и каза, че К. я бутнала до

стената, стъпила ѝ с коленете на гърдите и започнала да я души и нейният син я е спасил. И понеже тя няма телефон и телевизор няма, защото ѝ го е взел внук ѝ и ток няма и ми е мъчно за тази жена, се обадохме от моя телефон на 112. Тя каза адреса и веднага си тръгна за вкъщи, защото полицията ще дойде. След десетина, петнайсет минути си викам - чакай да отида да видя какво става - и тръгнах бавничко, влезнах в уличката към тяхната къща и видях полицейската кола да излиза от улицата и К. вървеше след полицейската кола. Когато те са отишли К. я е нямало. След това К. е дошла. Това го знам от Б.. След това ходихме при кварталния на кв. Запад. Б. е ходила много пъти при него. Тя каза, че много се притеснява и си губи мисълта и иска да отиде с нея. Отидох с нея, обяснихме на момчетата. Когато ходихме заедно при кварталните това беше след случката. Те казаха да подадем молба за ограничителна заповед, защото те не могат да помогнат. К. и Б. не живеят заедно от много време. Не са живели заедно. Тя си беше омъжена и не е живяла с майка си. Б. ми каза, че по едно време К. е била на квартира и Б. ѝ е казала да не плаща квартира и да отиде при нея, но заедно са живели много кратко. Не съм видяла всички тези неща, но след всеки случай Б. идваше вкъщи, за да се оплаче. Попитах я защо не вика съседите, защото те сигурно виждат какво се случва. Тя казва, че те не искат да се замесват. Едната казва - пердета са мои, другата - бойлера е мой. Сега Б. няма хляб, защото внукът ѝ краде хляба. Дадох ѝ пари да си купи прожектор, за да си бие инсулина.

ОТВЕТНИЦАТА /лично/: Докато живеях там не сме я оставили със сестра ми. Как може да ме кълне.

СВИД. Й.: К., държиш се към майка си като към куче. Б. няма в нейната стая ток. Аз ѝ купих прожектор. Тя няма пари да си плати тока. И внук ѝ живее без ток. От Новата година тя е без ток и не може да си сготви. И внука ѝ няма ток. Те влизат при нея и ѝ взимат храната. На всяко 7-мо число той слиза при нея, тряска я в стената и ѝ взимат пенсията.

ОТВЕТНИЦАТА /лично/: Как от пет човека, никой да не я цени? Казвате, че аз съм лоша. И другите ли са лоши? Купили сме ѝ със сестра ми телефон миналата година.

СВИД. Й.: От две години вече е така положението. Мъжът ѝ почина преди 5 години. Тогава сме се срещали рядко. Един ден дойде големия син на

К. да иска пари от мен на заем, защото няма какво да ядат. Познавам Б. и К. и му дадох 50 лв. Мина се една седмица и пак дойде да иска и пак му дадох 50 лв. и така стигнахме до 300 лв. Попитах го кога ще ги върне, той каза, че Б. ще продава ниви и ще ги върне. Отидох при Б. да питам какво става и тя вика „Не се притеснявай“ и всеки месец започна да ми връща по 50 лв. Оттогава започнахме да поддържаме връзка и да ми казва какво се случва въкъщи. Не съм знаела преди какво е било, но когато отидох у тях да ѝ кажа, че внук ѝ е искал пари, оттогава започнахме да дружим. Преди сме били на „здравей-здрасти“ и не съм имала други контакти с нея. Не вярвам, че Б. е била К. и приятелката на нейния син. Тази жена трябва да я оставят на мира и да живее спокойно. К. влиза, рита вратата и казва „От тук имам 1/6, от тук имам 1/6“.

ОТВЕТНИЦАТА /лично/: Аз имам дял от баща ми. Защо две дъщери тръгват срещу майка си?

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

М. Г. В. – на 47 години, българка, българска гражданка, омъжена, неосъждана, майка на молителката, сестра на ответницата. Желая да бъде свидетел.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. В.: На конкретната дата не съм била там. Никой не е присъствал. Аз съм присъствала на скандали, защото тя ме е викала. За хигиената говоря, кавгите бяха за това. Не може да отидеш с галошите при кокошките и да влезнеш вътре въкъщи. Също и с мръсния анцуг. Не проветрява, не чисти. Прави ѝ се забележка и оттам се започва и тя започва да кълне. Откъде накъде майка ще кълне собствената си дъщеря? Аз това не мога да го приема за нормално. Сестра ми ми разказа, че са станали кавги и разправии и майка не я е пускала вътре. Скарали са се и К. е изкъртила вратата. Не съм ходила и не съм видяла. Сестра ми ми каза, че вратата е била изкъртена. Дали тя е изкъртила, не знам. Майка ми излиза и говори на висок глас и вика, че я бият, че я трепят. Симулира, че припада, че ѝ е много лошо. Всеки да я съжалява. Постоянно сме се грижили за нея. Сестра ми излезе на квартира заради нея. Сестра ми има право да живее там, но майка ми я изгони. Не знам къде е телефона на майка ми. Със сестра ми ѝ купихме телефон. Аз не съм стъпила там от април месец. Може да ми е родител, но тя кълне собственото си дете.

Да си плати тока, тя има пари. Слушам, че няма ток, но тя има пари. Пенсията не знам колко ѝ е, сигурно е 500 лв. Давала ми е пари да ѝ събирам. Миналата година тя продаде нивите. Да си плати тока, аз няма да ѝ плащам нищо. Сестра ми никога не е посегнала да удари майка ми. Дори когато съм присъствала на кавгите, сестра ми не е удряла майка. Майка ми е тази, която налита и кълне. За случката на 28-ми януари знам само от сестра ми. Аз там няма да стъпя там. Ние имаме дял и не можем да стъпим в собствения ни имот. Никой не иска да я види. Трима внука има и никой не иска да я погледне.

ОТВЕТНИЦАТА /лично/: И приятелката на синът ми искаше да дойде и да каже, че майка ми я е била, но я е страх, защото тя ще ги тормози.

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА СВИДЕТЕЛЯ, КАКТО СЛЕДВА:

И. И. П. – на 24 години, българин, български гражданин, неженен, неосъждан, син на ответницата, внук на молителката. Желая да бъде свидетел.

Свидетелят предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Свидетелят обеща да каже истината.

СВИД. П.: Когато бях малолетен баба ми не ме е търсила. Не сме живели в една къща тогава, но и тя никога не ме е търсила. Тя не търси никой и никой от внуците не я търси. Тя се държи студено и не зачита никой. Тя се кара с хората. Последно, когато помагах на майка ми да си пренесе багажа в новото жилище, тя навиква майка ми, че няма работа там, видях как се държи грубо с майка ми и я гони. Това беше когато майка ми се изнесе на квартира. Майка ми никога не е посягала на никой, най-вече на баба ми. Абсолютно съм убеден. В къщата на баба ми последно съм ходил когато майка ми е живяла там. Това беше някъде есента миналата година. Не знам за случка случила се между баба ми и майка ми на 28-ми януари. Чул съм, че баба ми е обвинила майка ми в побой, но такова нещо не е било. Познавам майка ми и знам, че никога няма да посегне на никой. Никой няма добра дума за баба ми. Тази жена, която беше свидетел не е стъпвала у баба ми. Тя ми каза тук отпред, че не е ходила у баба ми. Свидетел е, но никога не е била в къщата и никога нищо не е видяла.

АДВ. Д.: Нямам други искания. Да се приключи делото.

ОТВЕТНИЦАТА /лично/: Нямам други искания. Да се приключи делото.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ:

АДВ. Д.: Уважаема госпожо Съдия, моля да уважите молбата за защита от домашно насилие и издадете ограничителна заповед, с която да забраните на ответницата да приближава жилището на молителката за подходящ срок, определен от Вас. От записа на телефон 112, както и от декларацията по чл. 9, ал. 3 от ЗЗДН е установено, че е упражнено насилие спрямо молителката. Всички разпитани свидетели са категорични, че отношенията между страните са нетърпими и евентуално за превенция за по-нататъшна ескалация моля да издадете тази заповед.

ОТВЕТНИЦАТА /лично/: Уважаема госпожо Съдия, моля да не издавате ограничителна заповед. Това е мой дом. Това е бащиния ми дом и аз да не мога да влезна в него. Няма как тази жена да се оправи. Всичко съм търпяла, но да имам ограничителна заповед, на базата на какво? Чудовище ли съм аз? Може да ми изпращате призовки на адреса в гр. Пазарджик, ул. „***** /семейство В./.

СЪДЪТ обяви, че ще се произнесе с решение в 16:00 часа, за която дата и час страните са уведомени.

Заседанието продължава в 16:15 часа.

Молителката Б. М. С. не се явява, редовно уведомена чрез пълномощника й. Представява се от адв. Д., редовно упълномощена да я представлява.

Ответницата К. Г. С. се явява лично, редовно уведомена.

Съдът обяви на страните решението и разясни сроковете за обжалването му. На страните се връчи препис от решението.

Протоколът написан в съдебно заседание, което приключи в 16:17 часа.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____

Секретар: _____